

გაზეთ „საქართველოს“ რედაქციაში მომუშავე ამხანაგებს!

თქვენი გაზეთის არსებობის ერთი წლის თავზე გერმანიის არმიის შეიარაღებული ძალების უმალევე სარდალობის სახელით გვიცხადებენ გულითადად მადლობას იმ ბრწყინვალე მოღვაწეობის გამო, რომელიც თქვენ გასწვრივ თქვენმა შერჩეული ამხანაგთა შორის ქართულ ლეგიონების და საველე ბაზალიონების...

შეიღვაწებთა შენარაღების დროს თქვენ როგორც ქართული ლეგიონის ჯარისკაცები რაიონებში რენტგენის სხივებით ვადა სინდროს, რაც კი წინ ვიღობებოდა მეშუაბაში. თქვენი მოავარი რენტგენის, ახდების მეორის გ. მაღაღობის რენტგენული ხელმძღვანელობით პატარა წამოწებები შექმნილი ირგანი რომელიც გამოიხატავს მერხიყვანის ნებისყოფის საქართველოს თავისუფლების და დამოუკიდებლობისთვის.

მრავალი თქვენგანი ამ წინ გამწვანებში იყო ქართულ ლეგიონებში და შექმნილი საყოფარჩო თვითღი ენაბა, დარწმუნებულყო თქვენი გაზეთის წარმატებაში და გასწვრივად მერხიყვანის ამხანაგების აზრს. ასეთულებით წერაღებულ ლეგიონებთან და ცალკეულ საველე ბაზალიონებთან, აღმოსავლეთის ფრონტის ველო უნებინად ამახტობდნენ თქვენი გაზეთის წარმატებას, რომ წინ გამართლო თაობის დანიშნულება და მართლაც გაზეთი „საქართველო“ ვახდა ლეგიონებში შინაგონის მეთაურად.

მა ვეყო, რომ ეს მეშუაბა თქვენ განმწვანებ და მომავალში გაიჭრებოდა ვა-ნა ვეყო, რომ ეს მეშუაბა თქვენ რენტგენის ხმა მალე გამოიწვევით ყოველგვარი სინდრომების დაფიქრებად და უკუვეღობ და მალე შესახარო თქვენი ქართული ლეგიონის საბრძოლო დევიზი: „საქართველო უნდა იყოს თავისუფალი“.

ჩემი სურვილი, თქვენი მეშუაბის მეორე წლისათვის თქვენთვის გახატებაში, ამ ახალ წელს გაზეთი „საქართველო“ გამოისრულეთ თქვენს უმწვერვრეს დედა-ქალაქში თბილისში.

ჩემი მხარგრევაბა ამ საზეთო და ზღენიერ დღეს ვიყო თქვენთან ერთად; ეს არის ჩემი გულწრფელი და მზრავალ სურვილი.

ამ ჩინაზა ჩვენ წყუბნებ ჩვენი გაზეთის გამოცემის მეორე წელს მტკიცე გადამწყვეტილობით — შერილი ძალიანობა და რენტგენი ვიბრძობით თავისუფლებისათვის.

გაზეთი თურქ და ფრთი ავიღებოდა ხსნს და გამწვანებ ველო ამით ვიცი ვერ კიდევ არ დგინდა ჩვენს რამდენიმე თქვენი გაზეთი არის ის ჩინაღდანი, რომელიც ვაწხ უნაწხის ველოდ და მალე სურს ხულითა და გღლით იბრძოლო თავისუფლებისათვის.

დღეი ვაწხის „საქართველო“ იყოს იდეური ხელმძღვანელი ამ ბრძოლაში. გაუმარჯოს თავისუფალ საქართველოს!

მეამინისი უამისი უმალევე სარდალობის წარმომადგენელი.

როსტომიშვიანი

ბიძერენი

გაზეთი „საქართველო“ ძარბივლი მხარბოლი ახალბაზრობის აზრი და ფრთხილ; იგი ვითი ჩინაღდანი უნაწხის ვაწხ საბაზროლი მამონიღობა ვაწხ უნაწხის ველოდ მხარბოლი ლობიონიერთა რაზობას.

ჩვენი გაზეთი სანგრებში

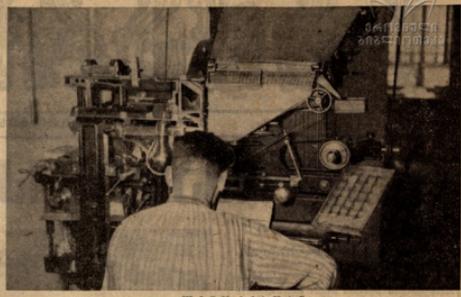
ზამთარი...
ფრთხილი...
ცულების ხაზი...
სანგრები არი ვიხებდი: ჩვენ შხად ვივითი მტრის შესახებარად, ხელის ტყვიანწყვიტი მოხერხებულად ვეკრება სანგრის ნაწარში ჩამბოლი. ის მტრის სულოდებია... თოვლი... შეცქერა-ლით თოვის ფანტელის და ცსღმბოლი...

შული შემეფი ფურცელი და ორბო-ვემ ტრინიჭის შევარცოლი ცუბი-ლის სარბის შემდეგა, ჩემსულოტი ერთე-ლი წაყოითიყო: „თამარ შედეგ...“ წერი-ლის ხმალოდა წაყოითი მფობარბა... მე ფრთხაბა გამოიტყ... რამდენიმე წულის მშობეგ მე ვეუბნებოდა საყოთარ თვის: დობი! ჩემი თამარ მევის შობამბელოდა დაბი და ვიბრძობთ სამშობლის განთავ-ისუფლებისათვის, ნაციონალურ დამო-უკიდებლობისათვის. ჩვენ ვგამავეებს და ბრბოლის სურვილს ვეგისცემს დევიტი ამახტუნებლის, თამარ მევის,

უტეგ მომეგბა ასელოლის მამასბოლის ის ხსნა... იგი თბრბოლის საწვდობით მოხობდა ჩვეინად და სურს-სანგრებ-ციოთარ ერთად გამოწვევა გაზეთი. პირ-ველად ყურადღებთ ამ მოვრეციკვი გა-წვდასათვის, შერბი რევირეციკვი ხელი შეუდეციკვი... ამბინაბა ხელი ში-ლო გაზეთი და წაყოითიბა ჩვენი სტრე-ბი არის ბრბოლა... წუთით შევკითხი... მე მანამდე ვციკვი, რომ საწვდობის განთავისუფლებისათვის საჭიროა ბრბო-ლა, მაგრამ ამ წერილის თვითველის სტრეტიკშივე ცუდო ვფრთხი ვამბივედა ნაციონალური სიკვდილი და დამ-სამშობლისადმი.

ქართული სიბაბა ბარდონში, სადაც მზალდება ბაგათი „საქართველო“.

ლინობიტი 36

მებრძოლი ქართველი ხალხის გაზეთი

გაზეთ „საქართველოს“ არსებობის ერთი წლის თავზე გულითად ხალხს უძახებთ მას და თქვენთან ერთად ვართგენი სიბარბულს.

გაზეთი „საქართველო“ არის მერხიყვანი ქართველი ხალხის და მისი შეფარბებულ ძაბს — ლეგიონების მშობლიური გაზეთი, რომელიც იბრძვის საქართველოს განთავისუფლებისათვის; ამ დევიზისთვის იბრძვის ხალხი ომრბრების, ამბობ ჩვენი გზა ერთია — ეს არის ბრბოლი კავკასიის ნაგლი ნაციონალური განთავისუფლებისათვის.

თავის არსებობის ათასწლოვანი ისტორიის მანძილზე ქართველი და აზერბაიჯანელი ხალხი, არასდროს ყოფილან მინები და არც ეჩენებან: გაზეთი „საქართველო“ არის მერხიყვანი სავიერი ამ იდეური ბრბოლისა.

„საქართველი“ იმ დღეს რაზეც გაზეთი „საქართველო“ გამოცვა განთავისუფლებულ საქართველოს დედაქალაქში თბილისში, როგორც დამოუკიდებელი საქართველოს ორგანიზი. ეს სახიბარლოდ დღე ქართველი ხალხის იქნება ჩვენი სიხარული და შვიმი.

გაზეთი „საქართველოს“ რედაქციაში.

პირველი ნომერი

ჩვენი ლეგიონის რამდენიმე ახლად იე-სებოდნენ. საშობლოს განთავისუფლებ-ლისათვის მებრძოლი ქართველი ახლ-გაწვდასიბა რამდენიმე საყვარელი ერ-ვესული დროსი ტეგ. წინ დღით ჩემი ბრბოლის მონახე ამდღეცხადებდა ვეკრებოდა ქართველი პატრიოტი პო-ლოციერი შ. მალეცალკოვი. თითოეული ჩვენგანის გულში თან და თან იდე-...

მედღე პატრიოტული გრწობა, ქართვე-ლისთვის შეწვდნა. ჩვენ როგორც უწი-კლი ვაღმცქვარებოდი ბრბოლი და რწი-ბი და იდეალიად დაიხებდა დამარჯული მამულის ხსნა.

ამ დღეიწყარა დღეს ეკუთვნის მეორე შესანიშნავი მოვრეციკვი. ხაზბურ-ლის საღბში იყო. საველე მეთაურებო-ლიდან დაბრუნებულ ჩვენი მეცხი იარ-ბის სწმენდა ვაწხარბი მამბელოდ ტეგში ასელოლის მამასბოლის სივრთი შეიბოჭა, მას იდეალიში ეტრია გაზე-თი.

გოთრე საბაგების პატარა ეკისა ამ დღით მამულოშეღების გმბრობანი, ჩვენ მათავ ესწავებოდათ სამშობლოს სეცვა-რულს და მის განთავისუფლებისათვის ეს ზოგადივი სიციხესტყავი.

გაზეთის წაყოითიბა არ დადგეიბავრ-ეობა, რომ მოვეცნა ხსა: „ცულები...“ ჩემბა მეტბარბა რეუბი ჩილო შობბო-ღეირა გაზეთი. წუთი და ორბოვეტი საყ-ვილი არბოდათ ვივითი. გაზეთის სტრეტიკებში შობგინებულნი ვეცრე-ლით ჩვენ მტრის...

ლმბ. კ. კ.

ქართული სიბაბა ბარდონში, სადაც მზალდება ბაგათი „საქართველო“.

ლმბ. კ. კ.

